

Dziennik Urzędowy

WOJEWODZTWA KRAKOWSKIEGO

N^{ro}. 59.

w Kielcach dnia 31. Lipca 1831. roku.

N^{ro}. 34037. WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA KRAKOWSKIEGO.

Stosownie do uchwały Rządu Narodowego tu poniżey umieszczony, ustanowiony Komitet do zakładania fabryk saletry w kraiu, rozpoczął już swe działy w Warszawie, a następnie takowe po innych Miastach w krótko ustanowione, czynności swe rozpoczną. Instrukcyja dla Inspektorów Wojewódzkich nad fabrykami saletry nadzór mających, tu niżej umieszczona, wyświelta całe w tym względzie tak ich samych, jak władz miejscowych obowiązki: a dziełko po tytułem „Instrukcyja do wyrabiania saletry przez Professorów Instytutu Politechnicznego ułożona“ Dzien-
nikiem Wojewódzkim z d. 29. Grudnia r. z. Nr. 7193. do nabycia w Biórach Kom-
missarzy wskazana, pouczając isk najłatwiej saletra wyrabiana być może, usu-
wa trudności na jakie by przedsiębiorcy tego rodzaju wyrobu natrafic mogli. Idzie
więc tylko o to, aby działy w tym celu zamierzone z należytym szły pospiechem.
I lubo Kommissya Wojewódzka niewątpi, że wszyscy przeięci ważnością przedmio-
tu czynnie tymże się zajmą; wszakże chąc tém więcey skutku zapewnić wzywa Kom-
missarzy Obwodowych i Wójtów Gmin, niemnię Prezydenta Miasta Kielc, i Bur-
mistrzów Miast, aby wszelkie wezwania tak Komitetu, jak Inspektorów kierujących
fabrykacyą saletry bezzwłocznie załatwiali, i wszystko przedsiębrać starali się, co
potrzeba wskazywać będzie. Kielce dnia 27. Lutego 1831. roku.

Rad. Sta. Nad. PREZES, *Wielogłowski.*

Zamoyski, S. J.

R Z A D N A R O D O W Y.

Mając wzgląd na potrzebę ciągłego zaopatrywania fabryk prochu w dostateczną ilość saletry, której przywóz z zagranicy dla ścieśnionych teraz komunikacyi handlowych ulega wielu trudnościom; zważając, iż produkt takowy z wszelką łatwością może być wyrabianym w kraiu, chąc przeto w slniejszy sposób przysic w pomoc potrzebie kraiovey, i razem otworzic Mieszkańcom nową sposobność przyłożenia się bez wielkich wysilen do ratowania sprawy Ojczyzny, po wystuchaniu zdania Kommissyi Rządowej Woyny stanowi co następuje:

Art. 1. Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Kommissya Rządowa Woyny, porozumieią się natychmiast względem sposobu założenia fabryk saletry tak w Stolicy, iako i we wszystkich miastach Wojewódzkich, Obwodowych i innych, w których saletra z korzyścią ługowana być może. W tym celu wyznaczają wspólnie Komitet, który ta częścią służby publiczney trudnić się i ze wszystkimi Władzami bezpośrednio znosić będzie we wszystkim, co do przyspieszenia i rozszerzenia téy fabrykacyi po całym kraiu przyłożyć się może, aby wyrobic ile się to

da iak nayspieszniey 200,000. funtów saletry do prochu zdatney.

Art. 2. Komitet czuwający nad fabrykacją saletry, zacznie czynność swoię w 24. godzinach po ogłoszeniu ninieyszego postanowienia, przedstawi Kommissyi Rządowej Woyny na Inspektora jednego Officera w każdym Woiewództwie, w każdym zaś mieście za porozumieniem się z właścicielami Władzami zaminiue Dyrektorów Fabryk z pomiędzy Professorów Szkół, lub innych Osob do tego uspo obionych potrzebną gorliwość mających.

Art. 3. Komitet działać i postępować winien z iak największym pośpiechem zdaiać obu Kommissyom Rządowym co tydzień raport ze swoich czynności.

Art. 4. Obo wiązkciem jest każdego miasta, w którym za uznaniem Komitetu fabryka saletry założoną być może, natychmiast takową założyć. Forsza a pieniądze na ten cel potrzebne, zaliczone być mają z funduszów mieyskich, gdzieby zaś miasto nie było dość zamożne, zastąpione być mają z funduszów ogólnych miast, gdyby zaś i to niewystarczyło, zalozy ie Kommissya Rządowa Woyny sposobem awansu. Ocenienie możności miast w téy mierze, należy ie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnę: i Pol:

Art. 5. Wszelką pomoc ręczną w fabrykach saletry dostarczyć powinni Obywatele mieyscy bezpłatnie za rozpisem koleynym podług zasad do rozkładu szarwarku służących, z atawia się i dnak do ich woli, zamiast usługi osobistey, użycie nakoszt wspólny najmników, lub utrzymywanie Jenców w mieyscach gdzieby się takowi znajdowali.

Art. 6. Niat niemoże w bbranac obiiiania tynku zewnątrz swego domu c 3. łokcie wysoko od ziemi, na użyciek fabryki saletry, z temi którzyby z tego piechcieli ofiary Oyczyźnie ponieść, Komitet porozumie się o wynagrodzenie. Równie wzbronionem być niemoże obiiianie tynku w piwnicach, wykopanie w nich warsztwy ziemi, wybieganie iey podobniez z pod podłogi w stajniach, iz pod nawozu w oborach i owczarniach.

Art. 7. Komitet oznaczy wartość ceny produkcyney saletry, po której Kommissya Rządowa Woyny odstawiłe sobie, po uznaniu iey gatunku przez Komitet, płacić ią będzie miała oboiązek.

Art. 8. Rafinerya saletry w Warszawie, kosztem Kommissyi Rządowej Woyny założoną będzie.

Art. 9. Rady Obywatelskie i Komitety Powiatowe, zachęcać będą Obywateli Ziemijskich, aby w swoich włościach zakładali fugownie saletry, przy owczarniach, stajniach, stodółach, oraz w mieycach znajdujących się starych murów i tynku.

Art. 10. Jmiona Osob Prywatnych, które z czystego zamifowania dobra powszechnego, zakładac będą na własnym gruncie, swem staraniem fabryki saletry, ogłassać będzie Rząd przez pisma publiczne, iako Obywateli dobrze zasłużoaych Oyczyźnie, równie iak im ona miast, które się gorliwością w produkowaniu saletry odznaczają.

Art. 11. Komitet rozeszle niezwłocznie do wszystkich Kommissyi i Rad Woiewódzkich, Komitetów, Kommissarzów Obwodowych, Prezydentów i Burmistrzów instrukcyne praktyczne, o sposobach robienia saletry, celem podania ich do iak naypożniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym Woyny, tudziez Spraw Wewnętrznycy i Policyi polecamy.

Prezes Rządu (pod.) A. X. CZARTORYSKŁ. Minister Woyny (podpisano) Morawski. Rad. Sekr. Jlny Rza. (podpi.) A Plichta. Zgodno z oryginałom Radzca Sekretarz Jeneralny Rządu (podpi.) An. Plichta.

I N S T R U K C Y A

Dla Inspektorów Woiewódzkich nad fabrykami saletry.

1. Głównym obowiązkiem Inspektora Woiewódzkiego, jest: czuwać, aby postanowienie Rządu Narodowego, względem zaprowadzenia fabryk saletry, tudzież polecenia i instrukcyje w tym celu od Komitetu, do tego ustanowionego, wydawane, żywo i z odpowiednią nagłącey i otzrelie energią były wykonywane przez Władze administracyjne w obrebie jego dozórstwa powierzonym.

2. W tym celu Inspektor zostawać będzie w stosunkach z Kommissaryą Woiewódzką, Kommissarzem Obwodowym i Burmistrzami, z którymi znosić się winien ile razy zajdzie tego potrzeba, przedstawiać środki i sposoby do usunięcia przeszkód, donosić właściwym Zwierzchnościom niedopełniających postanowień Rządu i naglić na wykonanie tychże.

3. Ponieważ zamiarem jest Komitetu nayprzód urządzić fabryki saletry w miastach Woiewódzkich, przeto Inspektor, wprost z Warszawy uda się do miasta NN. gdzie się zgłosi do Kommissary Woiewódzkiej, okaże Jéy dane sobie upoważnienie, instrukcyje, i prosić będzie o wydanie stosownych rozkazów do miejscowego urzędu municypalnego.

4. Do technicznego Urządzenia fabryki, mianowany jest osobny Technik w osobie, która oddzielnie wskazaną będzie. Z tym więc, skoro Urząd Municypalny wymienione wyżej ad 3. polecenia otrzyma od swojej Zwierzchności, uda się Inspektor do onego, i czyli to z Prezydentem, czyli z Officyalistą lub Obywatelem miejscowym, przez niego w zastępstwie wyznaczonym zwiędzi i obejrzy na gruncie należącym do miasta wszelkie przedmioty i miejsca, które mogłyby dostarczyć materyał, do ługowania saletry, mianowicie:

a) Trynki zewnętrzne na murach budowli rządowych i prywatnych, które na półtora łokcia od spodu oblanymi być mogą. wyżej zaś tylko na murach, które powyższemu przyby, i szczerze okazały by saletry, w ilości wynagradzającej zachód i koszt. — b) Zemia w piwnicach mogąca być użytymi. — c) Owczarnie, stajnie i obory. — d) Stare śmieciaki. — e) Stare budowle gliniane, których ściany bez uszkodzenia zwierzchu oskrabanymi być mogą. — f) Dawne cementarze, na których niechowania już zmarłych. — g) Seierwiska, dawne doły wapienne, zarzucone wapiarnie, zwaliska gruzów wapiennych.

Przedmioty i miejsca, z których materyał uznany zostanie za zdalny do ługowania saletry. Technik wraz z Inspektorem w obecności Officyalisty miejscowego prze mierza w sposób, aby przynajmniej przez zbliżenie, ilość tegoż materyálu, mogła być oznaczona na stopy sześciennie, od tego bowiem będzie zależało obrachowanie potrzebney ilości naczyń drewnianych, kosztów i robocizny, aby ten wszystek materyał w danym czasie mógł być wylugowanym i wyrobienym.

5. Materyał, który będzie uznany za naybogatszy w saletrę, nayprzód ma być do ługowania wzięty, i tak następnie aż do nayuboższego.

6. Lokal odpowiedni na założenie fabryki, wskaże i dostarczy Urząd Municypalny. Zwrócić tylko należy jego uwagę na łatwość dostarczania potrzebney ilości wody oraz dowozu materyałów i drzewa opałowego.

7. W czasie, kiedy będą urządzane budowle, zgromadzane i stawiane naczynia i kotły, należy przysposobiać i zwozić materyały saletrane, nieprzepominając

o popiołach, które Mieszkańcy zbierać i do wskazanego miejsca dostarczać będą obowiązani, niemniej o potrzebnym zapasie drzewa, którego ilość Technik przez przybliżenie naprzód obliczyć i Urzędowi Muncyपालnemu oznaczyć może.

8. W celu przyspieszenia wyrobku saletry i dostarczenia teyże iaknay większey ilości, w iaknayprędzszym czasie, i tén samém iaknaywczésnieyszego ukończenia całego zachodu i pracy koło tego przedmiotu, ługowanie ziem, tynków, może być urządzonej pozwolone po domach prywatnych, ile że w każdym domu gospodarskim, znajdują się żolnice do robienia ługu z popiołu, które i do ługowania saletry posłużyć mogą. Gotowe nawet ługi, mogą być albo do wywarzenia w fabryce miedzkiej oddane, albo warzone w domu na kociołkach domowych. To zostawić należy do dobrej woli Mieszkańców lub zarządzenia Urzędu Muncyपालnego.

9. Inspektor żadnych bezpośrednich stosunków z Mieszkańcami miasta mieć nie może. Niebędzie także wpływał do sprawunku lub kupna potrzebnych naczyń i materyałów, ani iakiey bądź ugody na rzecz miasta, wszystko to do załatwienia w właściwey drodze Urzędowi Muncyपालnemu zostawionem być winno.

10. Gdy już wszystkie potrzebne rozporządzenia, do wstawienia fabryk na miejscu, będą wydane, i Władze Administracyyna wykonaniem ich zajmować się rozpoczną, Inspektor zniósłszy się z Kommissyą Woiewódzką, uda się tymczasem z przydanym sobie Technikiem do miast obwodowych, po kolei od Kommissyi Woiewódzkiej wskazanej, i wszędzie podobnym sposobem, iak w stolicy woiewódzkiej, z urządzeniem fabryk postąpi.

11. Na Dyrektorów fabryk, do technicznego ich prowadzenie, mogą być powołani miejscowi Aptekarze lub ich Subiekci, którzy z życzliwey dla kraju chęci tego obowiązku podjąć się zechcą. Gdyby zaś tacy się nieznalezli, mogą inni, potrzebne uzdatnienie posiadający być użyci. Wreszcie Technik Inspektorowi przydany, pierwszych kilka warów, pod swoim dozorem i kierunkiem w mieście Woiewókiem lub jednym z Obwodowych uskutecznić każe w obec Osób, które na Dyrektorów, czyli to przez chęć oddania ważney krajowi posługi, czyli za umową z Urzędem Muncyपालnym, poświęcić się zechcą. Miasta Obwodowe i inne, winny być w takim przypadku wezwane, aby na oznaczony termin, przysłały ochotników do przypatrzenia się manipulacyom fabrycznym i wyuczenia sztuki praktycznie, którą już z instrukcyi drukowaney i Władzom Administracyynym urzędownie rozestanej, poznać mogli z czytania. Przedstawić ich Komitetowi do nominacyi, będzie rzeczą miejscowego Urzędu Muncyपालnego.

12. Które jeszcze miasta w Woiewództwie N. N. prócz Woiewódzkiego i Obwodowego, do założenia fabryk saletry, kwalifikować się będą, Inspektor za powzięciem wiadomości na miejscu, przy pomocy przydanego sobie Technika, i pozniesieniu się z Kommissyą Woiewódzką, Komitetowi raportem przedstawi i decyzyi teyż oczekiwać będzie.

13. O postępie w zakładaniu fabryk, równie iak o przeszkodach, iakieby w tym względzie napotykane były, Inspektor co dni ośm, zdawać ma Komitetowi raporta z stosownymi z swej strony wnioskami.

14. Wzpledem odbierania gotowey saletry surowey i odsyłania teyże do Warszawy, również iak w innych przedmiotach, dalsze instrukcye, o ile w biegu rzeczy okażą się potrzebnymi, udzielane będą przez osobne reskrypta,

Nro 32238. *Wydział Wojskowo-Policyjny.*

KOMMISSYA WOJEWODZTWA KRAKOWSKIEGO.

Otrzymany przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji z dnia 11. Lipca r. b. Nr. 5709/452. dekret Króla Pruskiego z dnia 15. z. m. r. b. dotyczący się środków ostrożności przeciwko cholercie, Kommissya Woiewódzka umieszcza poniżej dosłownie do publicznej wiadomości; polecając Urzędowi Administracyjno-Policyjnym, ażeby o osnowie dekretu tego Mieszkańców zawiadomiły.

Kielce dnia 16. Lipca 1851. roku.

Rad. Sta. Nad. PREZES, *Wielogłowski.*

Zamoyski, S. J.

Wyciąg z Dekretu Króla Pruskiego.

§ 1. Wszyscy którzy rozciągnięty kordon zdrowia innemi drogami, iak przez kwarantanny będą usiłowali przejsć lub też przejdą, i na zawołanie lub pogrozkę Straży i Patrolów, nieodstąpią natychmiast od zamiaru swego, narażą się oprocz kary, przepisanej przeciwko szkodzącym krajowi, na użycie broni, i mogą być bez wszelkiego względu na miejsce zastrzelonemi.

§ 2. Kto podeysciem Straży i Patrolów lub też uchyleniem się od kwarantanny, kordon i linią, granicę zamykającą przejdzie, będzie iako szkodzący krajowi uważany, i kilkoletniem więzieniem w twierdzy lub w domu poprawy karany, która to kara w miarę niebezpieczeństwa zład wypływającego, aż do dziesięciu lat więzienia, może być powiększoną, a w przypadku istotnej szkody z podobnego nadużycia wynikłej, ma być i kara śmierci przeciw wykraczającemu wymierzoną, (powszechne prawo ziemskie tom II. t. tuł 20. §§. 691. 780 i 1495.)

§ 3. Podobnym karom ulegają i ci, którzy mimo zakazu oddalają się z kwarantanny, lub też z miejsc i domów zamkniętych.

§ 4. Wszelki udział w występkach w §§. od 1. do 3. wymienionych, do czego należy i przyjmowanie Cudzoziemców niewylegitymowanych, towarów i rzeczy, tudzież dostarczenie fur do przewożenia onych, a na koniec i zamieszanie o podobnych występkach, pociąga również za sobą, w miarę występku i winy wykraczającego, karę więzienia w twierdzy lub domu poprawy od roku do kilku lat (§ 64. l. a. powszechnego prawa ziemskiego.)

§ 5. Szczególniej mają Oberżycsi i utrzymujący szynkownie, iako też przyjmujący na noclegi, u których podobne Osoby przekradające się lub rzeczy przebywały, oprocz kary policyjney i karze przepisanej na szkodzących krajowi (§. 12.) ulegać, a nad to tracą na zawsze, prawo trudnienia się przemysłem swoim.

§ 6. Utrzymywanie stosunków z miejscami i okolicami zarażonemi, lub zamkniętymi, ulega również karze kryminalnej na szkodzących krajowi przepisanej (§ 2)

§ 7. Wszyscy którzy w przypadku zaprowadzenia Kommissyi miejscowych o chorobach ważnych, pokazujących się, lub o nagłych śmierciach natychmiast donosić, lub też zmarłych bez pozwolenia Lekarza pogrążyć będą, ulegną karze więzienia przeciwko nim wymierzyc się mogącej, to jest: od dwóch miesięcy do dwóch lat w domu poprawy lub twierdzy.

§ 8. Podobnej karze i ci mają ulegać, którzy usuwać się będą od niesienia pomocy miejscowej, ku wykonaniu środków policyjnych potrzebnej.

§ 9. Lekarze znajdujący się w przypadku §. 8. oznaczonym tracą nad to prawo praktykowania w naszym państwie,

§ 10. Przeciwno tym, którzy z kwarantanny, zamkniętych domów, szpitalów, i t. d. rzeczy kraje będą, ma być obok kary przepisanej na kradzieże popełnione, w obowiązujących przypadkach naywiększa kara, co do szkodzących krajowi, wymierzona, a skoro skradzione rzeczy wzniecą zarazę, lub przyczynią się do rozszerzenia oney na ten czas ma być występny, na karę śmierci wskazanym.

§ 11. Uchybienia w służbie Osób Wojskowych, które będą użyte do odwrocenia cholery, lub w celu zapobieżenia szerzeniu się oney, bez względu na to czy należą do Woyska stałego lub też do Landweiru, mają być jako popełnione, w czasie wojny uważane, z którego to powodu, zwłaszcza za Straże wykraczające przeciwko swoim obowiązkom i udzielonym im instukcyom, szczegówey mają ulegać karze §. 14. artykułów wojennych przepisanej od sześciu miesięcy, do dwóch lat więzienia w twierdzy, a te które ułatwiają, w kradzenie się, lub uchodzenie Osób podeyrzanych, lub też przenoszenie towarów i rzeczy, ulegną karze kilkoletniego więzienia w twierdzy §. 25 artykułów wojennych zagrożoney, która nawet i do kary śmierci obostrzoną być może. — Większa lub naywiększa kara w ten czas powinna być wymierzona skoro uchybienia Wojskowych w służbie przeciwko rozporządzeniom politycznym, pociągną za sobą wzniecenie lub szerzenie się cholery.

§ 12. I przeciwko Posterunkom i Strażom składającym się z Osób Cywilnych, ma być kara ta wymierzona, i dla tego muszą być podobne posterunki i straże, z rozporządzeniami policyjnemi obeznane, do zachowania których nietylko Woysko, lecz i posterunki z Obywateli składające się są obowiązane, a nadto należy je z treścią paragrafu 11. powołanych artykułów wojennych, za pomocą szczególowych instukcy dokładnie oswoić.

§ 13. Uchybienia w służbie Urzędników Cywilnych, umieszczonych przy Komisaryach, miejscowych kwarantannach i t. d. jako też przy władzach policyjnych miejscowych, do kategorii której należy, i pobliżanie lub udział w występkach od §§. 1. aż do włącznie 6. wymienionych, będą podług powszechnych prawidła prawa kryminalnego oceniane, w każdym jednak razie ma być wyrok do naywyższego stopnia kary zastosowanym, która w miarę okoliczności i niebezpieczeństwa, z uchybienia obowiązków wypływającego, może być do więzienia dożywotnego, a nawet i kary śmierci rozciągnięta.

§ 14. Osoby w paragrafach 11. i 12. wymienione ulegają postępowaniu Sądów Wojennych.

Sledztwo i ukaranie wszelkich innych w niniejszym prawie wymienionych występków zostawia się zaś właściwym Sądom Cywilnym stosownie do przepisów ordynacyi kryminalney, i mają być obwinieni, skoro tego potrzeba wymagać będzie, przed rozpoczęciem sledztwa do kwarantanny odesłani.

§ 15. Sledztwo ma być we wszystkich przypadkach sumarycznie ile możności prowadzonym, a to jak nayspieszniey bez przerwy, i dopiero przy ukończeniu sledztwa, wolno obrońcy podać obronę swoją do protokołu, gdyż wyrok powinien być naydaley w ciągu trzech dni, wygotowanym.

§ 16. W przypadku potrzeby postarania się o potwierdzenie przed ogłoszeniem wyroków, mają być przepisy prawne w téj mierze istniejące zachowane.

§ 17. Po ogłoszeniu wyroku mają być obwinieni na karę więzienia w domu poprawy lub twierdzy skazani, skoro nie są w stanie utrzymać się swoim kosztem w

areszcie, natychmiast, i bez względu na użycie środków prawnych, do wycierpienia zasądzonej kary, odesłani, i tylko wykonanie zasądzonej kary cielesnej, ma być aż do chwili, w której wyrok stanie się prawomocnym, wstrzymanem.

Prawo to podpisaliśmy Właścześnie i kazaliśmy opatrzyć Naszą Królewską pieczęcią. Dan. w Berlinie dnia 15. Czerwca 1831. roku.

(Podpisano) *Fryderyk Wilhelm.*

(Podpisano) *Baron Altensztayn.*

Baron Drem, Za Mini. Spra: D. Kompt.

Za zgodność: *Karnecki.*

Kopia Nr. 36.

ROZKAZ DZIENNY.

Kielce d. 22. Lipca 1831. r.

do Officerów wszelkiego stopnia Pospolitego Ruszenia Województwa Krakowskiego.

Chcąc zaprowadzić porządek w edawaniu raportów lub przesyłaniu skarg dotyczących się Pospolitego Ruszenia Województwa Krakowskiego; uwiadomiam, iż niewolno jest przysyłać takich inaczey jak stopniami, i tak: Setnicy zdaią raporty lub podają skargi właściwemu Dowódcy Parafialnemu, ten przesyła je Dowódcy swojego Powiatu, a Dowódca Powiatu Dowódcy swojego Obwodu, który mnie takowe przysyłać będzie. Jak należyjsze wykonanie tego rozkazu polecam.

Za zgodność Szef Sztabu Dowódcy Pospol. Ruszc. Pułkownik Lanckoroński

Kopia Nr. 41043/16302. Dyrekcyja II. a

w Warszawie

Wydział Ruchu Biuro Odmiian.

d. 13. Mca Lipca 1831. roku.

KOMMISSYA RZĄDOWA WOJNY

do JW. Dowódcy Pospolitego Ruszenia Województwa Krakowskiego

Rząd Narodowy mając sobie przedstawionem, iż są Osoby wymawiające się od obowiązków Dowództwa Parafialnego w Pospolitem Ruszeniu, a przez to wstrzymaną jest organizacya, która właśnie tak spiesznie w obecnych okolicznościach postępować powinna, postanowił w dniu 13. b.m. Nr. 7448. ażeby JW. Dowódcy Pospolitego Ruszenia w Województwach przy powołaniu do téj czynności zawiadamiali, że nieprzyymiający tych obowiązków przedstawieni zostaną imiennie Rządowi Narodowemu, ażeby jako niedbali o dobro ogólne przez pisma publiczne ogłoszeni zostali.

Donosząc o takowem postanowieniu ma honor wezwać JW. Dowódcę, aby w miéysce wymawiających się innych zanominował, a w przypadku braku której jak nayspieszniey raczył Kommissyą Rządową zawiadomić, która wtym względzie nieg omieszka zwracać środków przedsięwziąć.

Za Ministra Wojny Dyrektor Jeneralny Generał (podpisano) *Mroziński.*

Za Szefa Biura (podpisano) *K. Paszkowicz.* Sekr. Jlny (podpisano) *Zielinski.*

Za zgodność Szef Szta. Dowód. Posp. Ru. Wo. Kra. Półkownik Lanckoroński.

Kopia Nr. 41753/3059. Dyrekcyja III.

w Warszawie

Wydział Funduszów Biuro Fuzżu i Wynęgróżeń.

d. 17. Lipca 1831. roku.

Kommissya Rządowa Wojny

Do JW. Dowódcy Pospolitego Ruszenia Województwa Krakowskiego.

Chcąc zapewnić Officerom z Woyska Czynnego do Pospolitego Ruszenia wyznaczonym pobór żywności i furażu, Kommissya Rządowa Wojny wezwala pod dniem dzisiejszym Intendenta Generalnego Woyska aby wydał rozkazy iżby dla wszystkich Officerów z woyska czynnego do organizacyi Pospolitego Ruszenia u-

tych żywność i furaz wedle taryfy tego oznaczenia dostarczoną była, a w którym celu Ordonator Jeneralny Wojska pod d. 11. b. m. Nr. 39614/472, stosowne odebrał zawiadomienie.

Z polecenia Ministra Woyny za Dyrekt. Jlnego Pułkownik (podpi.) Wołski.
Za Szefa Bióra (podpisano) Sienieński. Sekr. Jlny (podpisano) Zieliński.

Za zgodność Szef Sztabu Dowód. Woie. Pos. Ru. Pułkownik Lanckoroński.
Kopia Nr. 38264/15664. Dyrekcyja II. w Warszawie
Wydział Ruchu Bióra Odmian. dnia 1. Lipca 1831. roku.

KOMMISSYA RZĄDOWA WOYNY.

do JW. Luduchowskiego Dowódczy Pospolitego Ruszenia
Woiewództwa Krakowskiego.

Mam zaszczyt wezwać JW. Dowódcę Pospolitego Ruszenia Woiewództwa Krakowskiego, aby wszystkim Officerom tak pod Jego bezpośredniemi jako też i Dowódcom po Obwodach i Powiatach, rozkazami zostającym nieporzwał i przybywać do Warszawy, bez urlopów przez Kommissyą Rządową Woyny udzielonych.

Niewolno jest Officerom podawać się do Kommissyi Rządowej o takowe urlopy jak tylko za pośrednictwem JW. Dowódczy, który w każdym takim przypadku opinią swoją udzielić zechce.

Aby dyspozycya niniejsza ściśle dopełnioną była Kommissya Rządowa ma zaszczyt wezwać JW. Dowódcę, iżby o takowey wszystkich Dowódców Obwodowych i Powiatowych zawiadomić raczył.

Minister Woyny Generał (podpisano) Morawski.

Dyrektor Generalny Generał (podpisano) Mroziński.

Za Szefa Bióra (pod.) Kozłowski. Sekretarz Generalny (podpi.) Zieliński.

Za zgodność Szef Szta. Do. Pos. Ru. Woie. Krakow. Lanckoroński, Pułko.
Kopia Nr. 42094/17312. Dyrekcyja II. w Warszawie
Wydział Ruchu Bióra Odmian. d. 18. Lipca 1831. roku.

KOMMISSYA RZĄDOWA WOYNY

Do JW. Dowódczy Pospolitego Ruszenia Woiewództwa Krakowskiego.

Gdy nader wiele natem zależy, ażeby włościanie obecni w obronie Ojczyzny w Pospolitem Ruszeniu stawiający, zachęceni zostali do odwagi i wytrwałości wleć tak świętę walce, Kommissya Rządowa Woyny poleca JW. Dowódczy aby odznaczających się przypierwszym spodkaniu się z woyskiem nieprzyjacielskim z ludu wieskiego, do nadgród Krzyża woyłowego przedstawić zechciał, z tém jednak nadmieniem aby przy podobnych przedstawieniach największa była zachowana sprawle dliwość i skupulatność, i aby liczba niebyła na raz zbyt wielka. — Nadto widzi potrzebę zwrócić uwagę JW. Dowódczy na miéysca, gdzie się znajdują magazyny, zapasy żywności, fabryki broni i innych potrzeb dla woyska, aby w razie napadu nieprzyjaciół takowe oile być może zasłonić, a w niemożności utrzymania się, obowiązkiem będzie JW. Dowódczy, wszelkie zapasy żywności, pieniędzy, między Oddziały Pospolitego Ruszenia i Mieszkańców podzielić, co jednak dopiero w ten czas powinno być skutecznione kiedy żadnego niebędzie podobieństwa ocalenia magazyna dla Armii

Generał Dyrektor Generalny Mroziński.

Za Szefa Bióra A. Zarchowski.

Sekretarz Jeneralny Zieliński.

Za zgodność Szef Sztabu Pospo. Ru. Woie. Kra. Pułkownik Lanckoroński.